

NOWAK STANISŁAW (1899-1976)

Urodził się 14 listopada 1899 roku w Kołaczkowicach. Syn Ignacego i Pelagii z domu Frąckowiak. Szkołę elementarną ukończył w Gogolewie. W 1917 roku został wcielony do armii niemieckiej i skierowany na front francuski. W 1918 roku uciekł z wojska niemieckiego, lecz wkrótce został schwyty w Lesznie i osadzony w więzieniu w Niemczech na 3 miesiące. Po powrocie do kraju jako ochotnik wstąpił w szeregi tworzącego się Wojska Polskiego. Skierowano go do pułku artylerii ciężkiej. W czasie wojny polsko-bolszewickiej brał udział m.in. w walkach na przedpolach Warszawy i w pościgu za uciekającym nieprzyjacielem na kierunku Grodno. Po zakończeniu działań wojennych pozostał w wojsku jako żołnierz zawodowy.

Od końca 1920 roku służył w 1. pułku artylerii najcięższej w Warszawie, a od 1935 roku z siedzibą w Górze Kalwarii. Na początku wojny 1939 roku został awansowany do stopnia chorążego. Szlak bojowy zakończył w rejonie Chełmna. W czasie okupacji niemieckiej pracował jako kasjer i tłumacz w gminie Kąty koło Góry Kalwarii. Tam też działał w szeregach Armii Krajowej. Po zakończeniu wojny przeniósł się do Gogolewa, gdzie prowadził gospodarstwo rolne.

Zmarł 15 czerwca 1976 roku. Pochowany został na cmentarzu w Nieparcie.

Odznaczony był m.in. Medalem Pamiątkowym za Wojnę 1918-1921.

Związek Kombatantów Rzeczypospolitej Polskiej i Byłych Więźniów Politycznych Koło Krobia, *Ankieta personalna*; informacje syna Jerzego Nowaka – zbiory rodzinne; R. Tomaszewski, *Wysilek militarny i materialny mieszkańców ziemi gostyńskiej w walkach o kształt granicy wschodniej II Rzeczypospolitej (1918-1920)*, Gostyń 2002, s. 185-186.